

[Landbrugsministeren.]

væsensnævn har amtsrådet efter den gældende lovs § 3, stk. 1, kun udnævnelsesbeføjelser, når nævnsområdet alene består af landkommuner i samme amtsrådsreds, men det vil være rimeligt under den nye kommuneordning at overlade til amtsrådene at foretage udnævnelser af nævnsformænd i alle tilfælde. Hvis grænsen mellem de nye amtsråds kredse kommer til at dele en retskreds, indeholder lovens § 2, stk. 2, fornøden hjemmel til regulering af nævnsområdenes grænser.

Der er endvidere taget hensyn til, at nye stempel- og retsafgiftslove forventes gennemført inden 1. april 1970. Dette medfører, at de gældende gebyrfritagelsesbestemmelser i lov om landvæsensretter § 45, stk. 1, 1. pkt., og i vandløbslovens § 98, stk. 1, ophæves og erstattes af nye bestemmelser i love under finansministerens forretningsområde. Derimod foreslås i lov om landvæsensretter § 45, stk. 4, bibeholdt en regel om, at gebyret for udskrifter, der udfærdiges og bekræftes af en landvæsensnævnformand, tilfalder denne. Da de af vandløbsretter afsluttede sager i forslag nr. 26 til § 45, stk. 1, forudsættes arkiveret hos amtsrådet, er det i § 45, stk. 4, foreslået, at gebyr for udskrifter, som ekspederes af et amtsråd, tilfalder dette.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale dette lovforslag til det høje tings velvillige behandling, idet jeg slutte- lig skal fremhæve, at der, når begge lovforslag er ophøjet til lov, skal udfærdiges supplerende administrative forskrifter for landvæsensretternes og kommunernes forhold og det amtskommunale tilsyn. Til disse supplerende bestemmelseres udformning agter ministeriet at søge bistand hos de kommunale organisationer og forskellige organisationer af teknisk sagkyndige.

De supplerende bestemmelser bør foreligge, når lovændringerne træder i kraft den 1. april 1970, og jeg skal derfor ved lovforslagenes tredje fremsættelse anbefale dem ikke blot til en velvillig, men også til hurtig behandling i det høje ting.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Jeg tillader mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om salg af fisk ved offentlig auktion.

Da det søgænde fiskeri fra danske havne kom rigtig i gang i sidste del af forrige århundrede i forbindelse med en begyndende motorisering af fiskerfartøjerne og bedre transportmuligheder som følge af anlæg af jernbaner, indså man nødvendigheden af at skabe muligheder i land for, at fiskerne kunne få deres fangster afsat på en rationel og for fiskerne fordelagtig måde. Dette førte til en lovgivning svarende til den nugældende om salg af fersk fisk over auktion uden auktionslederens mellemkomst og uden betaling af den særlige auktionsafgift. Den første lov herom er af 11. marts 1892.

Auktionssystemet har i de mange år, det har været anvendt ved salg af fisk, vist sin berettigelse, og auktionssalg er stadig den foretrukne salgform i førstehåndsomsetningen, selv om der forekommer salg af fisk direkte til grossister og fiskeindustrielle virksomheder, ligesom salg til fiskernes egne andelsforeninger forekommer i ret betydeligt omfang i visse dele af landet.

Der kan næppe være tvivl om, at auktionssystemet har været medvirkende til, at dansk fisk i almindelighed har opnået et højt kvalitetsmæssigt stadi, idet der ved denne salgform gives køberne gode muligheder for at gøre sig bekendt med fiskens kvalitet, forinden køb sker. Det er da også en kendsgerning, at priserne på fiskeauktionerne retter sig ret nøje efter fiskens kvalitet, i hvert fald under normale tilførsels- og afsætningsforhold.

Auktionssystemet giver endvidere fiskerikontrollen relativ let adgang til at konstatere, om de udbudte partier fisk er i overensstemmelse med kvalitets- og fiskerilovgivningens forskrifter.

Lovforslaget tilsigter da heller ikke afgørende ændringer i den hidtil gældende ordning med hensyn til salg af fisk over auktion, men, som det er fremhævet i bemærkningerne til forslaget, at imødekomme ønsker, der har været fremsat, om også at kunne sælge frossen og saltet fisk over auktionerne.

Endvidere er der i lovforslaget medtaget forskellige bestemmelser, som erfaringerne i de forløbne år har vist er påkrævede, herunder visse aldersbestemmelser for auktionsmestre. Den hidtidige bestemmelse om, at en auktionsmester kun kan drive auktion i den kommune, hvori han er bosat, er fore-